

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-6 У.660/17
15.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Бисерке Савић и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Петровић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Маја Ћинђић, адвокат из Алексинца, Књаза Милоша 78/2, ради поништаја одлуке туженог Већа Врховног суда части Лекарске коморе Србије, број 1238 од 13.12.2016. године, у правној ствари дисциплинске одговорности због повреде професионалне дужности и угледа члана Лекарске коморе, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.11.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** одлука туженог Већа Врховног суда части Лекарске коморе Србије, број 1238 од 13.12.2016. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореном одлуком, ставом I диспозитива, одбијена је жалба тужиоца изјављена против става I одлуке Суда части Регионалне лекарске коморе за југоисточну Србију, Ниш, број Ди 3-2/2015-IV од 05.08.2016. године, којом је тужилац оглашен одговорним за учињену повреду професионалне дужности и угледа члана Коморе из члана 195. став 1. тачка 3) Статута Лекарске коморе Србије и члана 40. став 1. тачка 3) Закона о коморама здравствених радника и изречена му дисциплинска мера - јавна опомена, на основу одредбе члана 240. став 1. тачка 1) Статута Лекарске коморе Србије. Ставом II диспозитива оспореног решења се потврђује наведена првостепенена одлука у целисти, ставом III одређује да свака страна сноси своје трошкове, а ставом IV одређује да је ова одлука коначна.

Тужбом, поднетом дана 13.01.2017. године, тужилац оспорава законитост одлуке туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене Закона о коморама здравствених радника и Статута лекарске коморе Србије. Наводи разлоге због којих сматра да је оспорено решење незаконито и предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено и првостепено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

Лекарска комора Србије, Београд је, преко пуномоћника, доставила Суду све списе предмета ове управне ствари, као и одговор на тужбу у коме наводи, пре свега, да је тужба недозвољена, јер је одредбом члана 46. Закона о коморама здравствених радника, прописано да није дозвољено вођење управног спора против одлуке Суда части којом је изречена дисциплинска мера – јавна опомена, прописна одредбом члана 43. тачка 1) истог Закона. Због наведеног, предлаже да Суд одбаци тужбу, а опреза ради, уколико не одбаци тужбу као недозвољену, предлаже да Суд одбије тужбу, као неосновану.

Испитујући законитост оспорене одлуке, неvezано за разлоге тужбе, поступајући на основу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао да је оспорено решење незаконито због повреде правила поступка и да га треба поништити.

У уводу оспорене одлуке наводи се да је доносилац одлуке Веће Врховног суда части Лекарске коморе Србије, али у списима, достављеним овом Суду од стране туженог органа, не налази се записник са седнице овог колегијалног органа, на којој је донета оспорена одлука.

Одредбом члана 45. став 1. Закона о коморама здравствених радника („Службени гласник РС“, број 107/2005 и 99/10), прописано је да се у поступку пред судом части сходно примењују одговарајућа правила управног поступка о усменој расправи, доказивању, записнику и достављању, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је да, кад у поступку решава колегијални орган, о већању и гласању саставља се посебан записник. Кад је у поступку по жалби једногласно одлучено, не мора се састављати записник о већању и гласању, већ се о томе може ставити само забелешка на спису. Ставом 2. истог члана прописано је да се у записник о већању и гласању уписују, поред података о личном саставу колегијалног органа, означање предмета о ком се ради и кратак садржај онога што је решено, као и издвојена мишљења ако их је било. Овај записник потписује лице које председава и записничар.

Одредбом члана 192. став 2. истог Закона, прописано је да кад о управној ствари решава колегијални орган, он може решавати кад је присутно више од половине његових чланова, а решење доноси већином гласова присутних чланова, ако законом или другим прописом није предвиђена квалификована већина. Из наведене одредбе Закона о општем управном поступку произлази да колегијални орган доноси одлуке у

управним стварима на седници којој мора да присуствује више од половине чланова. Одлуке доноси већином гласова присутних чланова, осим ако законом или другим прописом није предвиђена квалификована већина. То значи да постоји кворум присутних чланова, без кога колегијални орган не може да решава и кворум гласача, који представља број присутних чланова који треба да гласа за одлуку.

Како се у списима, достављеним Управном суду уз одговор на тужбу, не налази записник о већању и гласању Већа Врховног суда части Лекарске коморе Србије, доносиоца оспорене одлуке, као колегијалног органа, Суд не може поуздано оценити да ли су испуњени услови за решавање у овој управној ствари, односно да ли је у доношењу оспорене одлуке поступљено по правилима поступка, прописаним одредбом члана 192. став 2. Закона о општем управном поступку, у вези са чланом 69. истог Закона.

Суд је оценио неоснованим навод из одговора на тужбу, да је тужба недозвољена јер је одредбом члана 46. Закона о коморама здравствених радника прописано да није дозвољено вођење управног спора против одлуке Суда части којом је изречена дисциплинска мера – јавна опомена, прописна одредбом члана 43. тачка 1) истог Закона. Ово с тога, што је одлуком Уставног суда, број IУз-289/2015 објављеном у “Службеном гласнику РС”, број 70/2017, тачком 1. диспозитива, утврђено да одредба члана 46. став 1. Закона о коморама здравствених радника (“Службени гласник РС”, број 107/02 и 99/10) није у сагласности са Уставом. Тачком 2. диспозитива наведене одлуке, утврђено је да одредба члана 248. став 2. Статута Лекарске коморе Србије (“Службени гласник РС”, број 111/06...22/12), у делу који гласи: “осим када се ради о коначној одлуци којом је изречена мера јавне опомене из члана 240. овог статута”, није у сагласности са Уставом и законом. У наведеној одлуци, Уставни суд је указао да се изрицањем јавне опомене одлучује о праву, обавези или на законом заснованом интересу појединца, због чега је оценио да се искључивањем вођења управног спора против коначних одлука суда части Коморе, којима су изречене јавне опомене члановима Коморе, нарушава право на судску заштиту и приступ суду, утврђено чланом 32. став 1. Устава, као и право на правно средство, утврђено чланом 36. став 2. Устава. Из истих разлога, Уставни суд је оценио да оспорене одредбе Закона и Статута нису у сагласности са одредбама члана 21. Устава, којима је утврђена једнакост свих пред Уставом и законом, као и да нису у сагласности ни са одредбом члана 198. став 2. Устава, имајући у виду да вођење управног спора није дозвољено против коначних одлука суда части, односно одлука Врховног суда части Лекарске коморе Србије којима су изречене мере јавне опомене, а да при томе, овим законом није предвиђена другачија судска заштита за ове одлуке. У погледу оцене законитости оспорене одредбе члана 248. став 2. Статута, Уставни суд је оценио да предвиђено искључење вођења управног спора у односу на поједине одлуке Врховног суда части Лекарске коморе Србије, а без обезбеђења другачије судске заштите на основу Закона, није у сагласности ни са одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима, којом је прописано да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. Како је одредбом члана 60. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС”, број 109/2007...103/2015), прописано да се закони и други општи акти за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности с Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права,

потврђеним међународним уговорима или законом, не могу примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда, ако до тог дана нису правноснажно решени, то произлази да се, у конкретном случају, не може применити одредба Закона о коморама здравствених радника, за коју је утврђено да није у сагласности са Уставом, као ни одредба Статута Лекарске коморе Србије, за коју је утврђено да није у сагласности са Уставом и законом. Због наведеног, Управни суд налази да је тужба дозвољена, без обзира што Законом о коморама здравствених радника није прописано да се против коначне одлуке суда части којом је изречена дисциплинска мера – јавна опомена, може покренути управни спор, будући да је одредбом члана 3. став 2. Закона о управним споровима, прописано да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита.

Суд није одлучивао у спору пуне јурисдикције, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима, будући да је оспорено решење поништено због битних повреда правила поступка, без упуштања у меритум ове управне ствари.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да је, неvezано за разлоге тужбе, нашао да је оспорени акт незаконит због наведене повреде правила поступка, што је могао да цени на основу стања списка предмета, без одржавања усмене јавне расправе.

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. и одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву и поништио оспорену одлуку. У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе нову, на закону засновану одлуку о жалби тужиоца, придржавајући се примедби Суда у погледу поступка, изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.11.2018. године, II-6 У.660/17

Записничар
Снежана Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ